

கூட்டணியின் ஆலோசனைக்கு

ஆக்கமான சில திட்டங்கள்!

கூட்டணித் தலைவர்கள் மீது தமிழ் மக்கள் அசையாத நம்பிக்கை வைத்துள்ளனர். இந்த நம்பிக்கையைத் தலைவர்கள் சிதறடிக்கக்கூடாது. சொல்லிலும், அறிக்கைகளிலும் பார்ச்சுச் செய்வே இன்று ஏமாக்குவேண்டியது.

அம்பாறைப் பிரதேசத் தமிழ் மக்கள் வகுப்புக் கலவரத்தாற் பாதிக்கப்பட்ட நிலையைக் கண்டறிய அமரர் வன்னியசிங்கம் அவர்கள் அம்பாறை சென்றார்; நிலைமையை நேரிற் கண்டார். திரும்பி யாழ்ப்பாணம் வந்தார். மூன்றுவது நாள் உணவு, உடை முதலியன வற்றிடல் லொறிகள் அம்பாறை நோக்கி விரைந்தன. எந்தப்பத்திரிகைக்கும் ஆம் மகான் அறிக்கை விடவில்லை. நெரண்டரிகளுடன் தாமே முன்னின்று தண்டினார். தலைவர்களுக்கு அமையவேண்டிய அருங்குணம். இப்படி எத்தனையோ நிகழ்ச்சிகளைச் செயலிற் காட்டினார்.

“பொது மக்கள் தந்த உணவை உண்டு, மக்கள் தந்த ஆண்டையை உடுத்து, அவர்களது குடிசைகளை வரழந்து, முழுநேர ஊழியர் களாகச் சங்கிலித்தொடர்போல, எங்கிலும் மக்களுக்கும் இடையே நெருங்கிய தொடர்பை ஏற்படுத்தியதால் ஆட்சியைப் பிடித்

தோமே தவிர அடுக்கு மொழியாலல்ல’ என அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கூறிய வார்த்தைகளால் மைந்த செயற்றிறன் நிறைந்த உண்மைகளை நாமனைவருஞ்சிந்திக்கவேண்டும்.

லட்சோப லட்சம் யூத மக்களை நச்சுப்புகை ஊட்டிக் கொன்று குவித்தும், தூக்கு மேடையேற்றியும், சட்டுத் தள்ளியும் ஆனந்தத்தாண்ட

வித்துவான் வ. சுந்தையா

வமாயு சரத்தான் கிட்டலின் கொடுங்கோன்மை கண்டு ஆன்றைய யூத இனம் அஞ்சி நடுங்கி அடிபணிந்திருந்தால், இன்றைய உலகின் கவனத்தைத் தன்பால் இழுக்கக் கூடிய பேராற்றைப் பெறவே, இன்றேல் என்ற பாலைவனத்தைப் பசுநரையாக்கி வாழவே, விஞ்ஞானத்தின் விந்தைகளை உலகறிய வைக்கவோ முடியுமா?

சுதந்திர ஆர்வமும், விவேகமும் மட்டுமல்ல, பொருளாதாரத்திலும் நிறைந்த சக்தி பெற்றமையினாலே தான் யூனை சுதந்திர நாடாக இன்றேல் விளங்கு

கின்றது. பொருளாதார அவசியத்தை 1961 சத்தி யாக்கிரகத்தின் பேரது குறுக்கிட்ட ஆட்சியாளரின் அர்ச்சித் தடையின்போது நாம் அறிந்து கொள்ள முடிந்தது.

நமது இனத்தின் மத்தியில் தலைவிரித்தக்கேரர தாண்டவமாரும் நிலைகளைச் சிந்தனைக்கு எடுத்து அவற்றி லுக்குப் பரிசாரங் காண வேண்டாமா? வாலிய சமுதாயத்தின் நிலைமையே யா பயங்கமான நிலையிலுள்ளது. சோர்ந்த உள்ளத்தோடு, விரக்தி மனப்பான்மையுடன், வாழ்வில் நம் பிக்கை இழந்து, சிந்தனைகளைச் சிதறடித்து, செல்லுந் திசை தெரியாது. நெறி கெட்டு, நிலையின்ற அவர்கள் வாழ்கின்றனர். இன்றைய வாலியர்கள் எதிர்காலத் தலைவர்கள் என்பதையும்

தலைவர்களும் பொதுக்குழு உறுப்பினர்களும் முழுநேர ஊழியர்களாக மாற வேண்டும்!

எதிர்கால சமுதாயத்தின் எழுச்சிக்கும் வீழ்ச்சிக்கும் மூலகர்த்தாக்கள் இன்றைய வாலியர்கள் என்பதையும், உணர்ந்து தளர்ந்த நிலை போக்கி, உறுதிசொண்ட நெஞ்சர்த்தோடு, வாலிய சமுதாயத்தை அமைக்க வேண்டியோர் வாரீ?

வாழ வழியின்றி, நேரக் கஞ்சிகளே இயல்பற்று, தன் பங்களின் மத்தியில் துவண்டு துடிக்கும் ஏழைகளைப் பார்த்து ஆறுதல் மொழியாவது கூறும் கடப்பாடு யாருடையது? விவசாயமெனவும், உணவுற்பத்திப்போரெனவும் முழக்கமிடும் இக்காலத்தே தமிழ்ப் பிரதேச விவசாயிகள் படுத்துன்பங்களுக்கு விடிவு காணவும், தமிழர் போராட்ட நிலைக்கு உயிர் நாடியான விவசாயிகளுக்குப் புத்தூக்கம் அளித்து புத்தணர்வோடு அவர்கள் செயற்படவும் வைக்க வேண்டியோர் வாரீ?

திண்டாமைக்குச் சரவு மணி அடிப்பேரம், ஒன்றே குலமாக புதியதோர் உலகஞ்சமைப்போமென ஆரம்பகாலத்திருந்தே, முழங்கி வந்தோம். ஆனால் இன்று அதுபற்றிக் கணவு காணும் நிலைகூட இல்லையே?

இவ்வாறே மொழி நிலை, கல்வி நிலை, விவாயாரம், தொழில் நிலை, குடியேற்றப், உத்தியோகம் முதலிய எத்துறையை எடுத்துக்கொண்டாலும் விமோசனமற்ற, தமிழ்க்கையிழந்த அழிவு நிலைகே நாம் வெருவேகத்துடன் ஆட்சியாளரால் தள்ளப்பட்டு வருகின்றோம்.

இவ்வித துன்பகரமான கால உச்சக்கட்டத்திலும் கூட மேடை முழக்கமும், “சஞ்சிவரதப்பா” என்ற பத்திரிகை அறிக்கையும் விமோசனத்தைத் தரமாட்டா. அல்லது 70ம் ஆண்டில் ஒரு சுறுப்புக்கொடி, 71ல் ஒரு சட்ட மறுப்பு 72ல் ஒரு உண்ணாவிரதம், 73ல் உடையடைப்பு 74ல் சுவர்ச்சலோகமும் விடுதலையைத் தர மாட்டாது.

25 ஆண்டுக் கால அனுபவத்தின் பின், ஆட்சியாளரின் சுயருபத்தைத் திட்டவட்டமாக அறிந்தபின், எமது இயக்கத்தின் கொள்கையை மாற்றி அமைத்த

பின்னரும் ஆமை வேகச் செயற்பாடு, பேரவை நம்பிக்கை இவ அழிவை மிக விரைவில் ஆக்கி வைக்கும். இந்த அழிவு நிலையிலிருந்து இனம் தப்பிப்பிழைத்து உரிமை பெற்று வாழ வேண்டுமெனில் சில அடிப்படையான பணிகளை ஆற்ற வேண்டும்:

தொகுதிக்கு 10,000 உறுப்பினர்

தொகுதிக்குப் பத்தாயிரம் அங்கத்தவர் என்ற அடிப்படையில் அங்கத்தவர்களைச் சேர்த்தல், கிளைகளையும், மாவட்டக் கிளைகளையும் நிறுவுதல், தொகுதிகள் தோறும் சிறு குடிசைகளைத் தொழில் நிலையங்களையும் பெருந்தொழில் நிலையங்களையும் பணப் படைத்தோர் ஆதரவுடன் அமைத்தல்.

விவசாய ஊக்கம், குடியேற்றத் திட்டங்களைப் பயன்படுத்ததல், குடியேற்றத் திட்டங்களில் வாழும் மக்களோடு தொடர்பு கொள்வது, பணம் போரூள் உற்பத்தி நிலையங்களை அமைத்தல், விவாயார நிறுவனங்களை அமைத்து விற்பனவு வசதிகளை பரந்த அளவில் நடைமுறைப்படுத்ததல் போன்ற சில விடயங்களிலாவது நாம் செயற்பட வேண்டும்.

சுதந்திரன் கருத்தரங்கம்

எந்தென இயக்கத்தின் அச்சாணி நாளேடு என்பதையும் நாம் ஆணித்தாமச வைத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

கருத்தரங்குகள், டப்படி மன்றம், குழுக்கட்டப் முதலியவற்றாலும் எமது லட்சியத்தை வளர்க்க வேண்டும். மாநா அணி திரட்டப்பட்டிருக்கிராமப் புணருத்தாரண வேலைகளில் ஈடுபடச் செய்தல் வேண்டும். திண்டாமை ஒழிப்புக்கான ஆக்க வேலைகள் நடைமுறைப்படுத்ததல் வேண்டும்.

மூன்று மாதம் முழுநேரம் ஊழியம்

எமது போராட்ட ஆர்ப்ப வேலைகளில் மிகக் குறைந்த இட கடமைகள் செயற்பட வேண்டுமெல் கூட்டணித் தலைவர்கள் செயற்குழு, பொதுச்சபை உறுப்பினர்

‘உலகத்தமிழர் குரல்’ மலர்ந்தது!

அனைத்துலக தமிழ்ப் பண்பாட்டுக்கழகநிறுவனர்களில் ஒருவரும் தமிழ் தொண்டருமாகிய ஒருமச்சிட்டி—இரா. கணகரத்தினம் அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டு ‘உலகத்தமிழர் குரல்’ எனும் இதழ் மலர்ந்துள்ளது.

உலகெங்கும் வாழும் தமிழர்களை தமிழர்களாக வாழ வைக்க உழைக்க வேண்டுமென்ற இலட்சிய முனைப்புடன் தொடங்கப்பட்ட இவ்விதழில் தென்சூ

கள் முதலியோர் மூன்றே மூன்று மாதக் களுக்குத் தர்மை முழுநேர ஊழியர்களாக அர்ப்பணிக்க வேண்டும். தேர்தற் காலங்களில் 5, 6 மாதங்களாக ஊண் உறச்சென்று வாக்கு வேட்டையாடும் எய்து தலைவர்கள் — தமிழ் சமுதாயத்தின் உண்மையான சுதந்திரத்துக்காகத் தபமை அர்ப்பணித்துள்ள தலைவர்கள்—இச்சிறு கால வெகுவையை மன மகிழ்வேடு ஏற்று தகுதியான திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தித் தபங்க மாட்டார்கள்.

இரண்டு மாத அவகாத்தின் பின் அதாவது ஆனி, ஆடி ஆகிய இருமாதங்களிலும் தாக்கீத்கும் முக்கிய வேலைகளை முடித்துக் கொண்டு ஆவணி, புரளி ஐப்பசி ஆய மூன்று மாதங்களிலும் முழு நேர ஊழியம் புரிந்து இன எந்தென இயக்கத்தின் திட்டங்களைச் சிந்தித்துச் செயற்படுத்துதல் வேண்டும்.

கூட்டணிச் செயற்குழுவில் இது தீர்மானமாகப் பட்டு நடைமுறைப்படுத்தப்படும் போது பின்பு பொது மக்கள் செய்தல் வேண்டும்.

அகிலசைப்போராட்டமே எமது திட்டவட்டமான கொள்கையாதலின் அமைப்பு முறைகளை எமது தலைவர்கள் அரணுசத்தறம் பட அமைக்க வேண்டும்.

“எல்லாம் போருள முட்டத்தாயித்துவ நல்லாளுடைய தரன்”

என வையம் வாழ வழி வகுத்த வண்டமிழ் வகிளவ் வஞ்சவப் பெருந்தனாயின் கொள்கைகளை நன்குணர்ந்த எமது தலைவர்கள் இச்சிறு பணியை ஆற்றுவதை மூகம் பெருந்திகாகத்தைச் செய்த கடமை வீரர்களாவாகச்.

அன்புள்ள ஆசிரியருக்கு:-
சுதந்திரன், சுதந்திரமாக வெளிவரவேண்டும். ஈழம் வாழ் தமிழ் எழுச்சிகொண்ட மக்களின் கைகளில் என்றென்றும் இனியமாய்த் திகழ்ந்திடவேண்டும். ஈழத் தமிழ் மக்கள் பற்றி உண்மையான செய்திகளை அச்சமின்றி வெளியிடுவதில் சுதந்திரனுக்கு நிராக வேறுபத்திரிகைகள் எதுவும் இல்லை. எனவே இப்பத்தமிழ் இளைஞர் என்றென்றும் உணக்கரப்பர் சுதந்திரனே! என்ன விடையாலானும் அனைக் கொடுத்தி வாங்கிடுவோம். உணக்கரக்க நாமிருக்கோம்.
—கே. சிவனொளிபாதம். அச்சவேலி.

அதிகரித்துவரும் விலைவாசிகளாலும் மற்றும் பொருளாதாரக் கஷ்டங்களாலும் தாங்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு சுதந்திரன் பத்திரிகையை வெளியிடுவதை நாங்கள் நன்கு உணருகிறோம். இலட்சிய முச்சு உடையவர்கள் எஹும் தம் இலட்சியக் கனவை நனவாக்க முயற்சிப்பார்களே தவிரசோர்ந்துபோகமாட்டார்கள். இலட்சிய வாசகர்களாகிய நாம் விலை அதிகரித்தாலும் எங்கள் இதயக்குரலான சுதந்திரனை வாக்கிப் படிப்போம்; ஆகரவு தருவோம் என்பதை தங்களுக்கு உறுதியடவி தெரிவிக்க விரும்புகிறோம்!
—பண்டையூர்க் காந்தன். பண்டத்திரிப்பு.

இன்று எங்கு நாட்டில் தரமான, தகைமையான பத்திரிகையாக — பத்திரிகா தர்மத்துக்கு அமைவாக வெளிவரும் பத்திரிகை சுதந்திரன் ஒன்றுதான் என்று சொல்வதில் அதன் வாசகர் என்றழையில் பெருமை யடைகிறேன். தமிழன் என்றொரு இனமுண்டு; தனியே அவர்க்கொரு குணமுண்டு என்றபடி, தமிழைக் காப்பாற்றவும், அதன் இனிமையை மேலும் ஒருபடி உயர்த்தவும், நாளாந்தம் உலகெலாம் பணியாற்றும் ஒரு பத்திரிகை உண்டென்றால் அது சுதந்திரன் பத்திரிகை தான் என்று அறுதியிட்டுக் கூறுகிறோம்.

விலை உயர்த்தப்பட்டாலும் அழகிய காசித்தத்தில் அருமையான செய்திகளுடன் வெளிவந்து தமிழ் சமுதாயத்துக்கு தன்னையே அர்ப்பணிக்கும் சுதந்திரனை தமிழ் மக்கள் என்றும் ஏற்றுக்கொள்வீர்.

சுதந்திரன் வரங்க ஒரு ரூபாயரத்திக்கு செலவிட வேண்டி வந்தாலும், அதற்காக நாங்கள் முணுமுணுக்க மாட்டோம்!
—த. சண்முகலிங்கம். கிரான்குளம்.

இவ்வகை வாழ் தமிழ் மக்கள் இன்றைக்கு வடக்கு கிழக்கு மாணாக்களிலேயே பெரும்பான்மையினராக வாழ்ந்து, — இவ்வீருமாகாணங்களையுமே தங்கள் பூர்வீக பாரம்பரியத் தாயகமாக ஏற்றுக்கொண்டிருந்தாலும் — இவ்வகை முழுவதுமே ஒரு காலத்தில் தமிழர்களின் நாடாக விளங்கி வந்திருக்கிறது; வடக்கே பருத்தித்திறை தொடக்கம் தெற்கே தேவேந்திர முனை வரை, கிழக்கே பட்டப்படை தொடக்கம் மேற்கே சீலாபம் புத்தளம் வரை தமிழர் வசித்துக்கொண்டு இருந்திருக்கிறது; என்பதை பெல்லாம் ஆங்காங்கே காணப்படும் கல்வெட்டுக்களும், சிலைகளும் சிற்றங்கலும், கோவில்களும் ஊர்களுக்கு அமைந்துள்ள பெயர்களும் அசைக்க முடியாத ஆதாரங்களாக இன்றைக்கும் எடுத்தியம்பிக்கொண்டிருக்கின்றன.

சில்களவர்களின் முதாதையென்று மகாவய்ச்சமேகூறும் விஜயன் இந்நாட்டில் முழையமுன்னரே இங்கு தமிழர்கள் தனியாக நடுத்தி தமிழ் நாடாகித்தை காதவந்திருக்கின்றனர் என்பதையும், மகாவய்ச்சமேகாரையோரம் திராவிட நாடாகித்தே செல்வாக்குபெற்றிருந்தது என்பதையும் உறுதிப்படுத்தும் பல்வேறு கல்வெட்டுகளே தமிழர்களுக்கும் இந்நாட்டுக்குமுள்ள மிகத் தொன்மை வன தொடர்பை உறுதிப்படுத்தக்கூடியவை. இந்நக உண்மையை எவ்வித பாரபட்சமான கண்ணோட்டமுமின்றி நடுநிலை நின்று ஆராயும் வெளிநாட்டு ஆராய்ச்சி அறிஞர்கள் தங்கள் தூண்களில் எழுதிக்கொட்டியிருக்கிறார்கள்.

இன்று சில்கள பெளத்த ஆதிக்கத்துக்குட்பட்டிருக்கும் கதிர்மயம் ஒரு காலத்தில் தமிழ் இந்துக்களின் ஆதிக்கத்தினையே இருந்தது என்பதற்கும் தமிழர்களின் செல்வாக்கு அங்கு அபரிமிதமாக இருந்ததென்பதற்கும் உதாரகாமத்திற்கு அணித்தாக உன்னையர் ஒன்றுக்கு 'நஞ்சை நகரம்' என்று பெயர் இருப்பதே தக்க சான்றுகூட.

இதே போல பொல்லாறுவை, இன்று சில்கள பிரதேசமாக மாறியிருந்தாலும் அது தமிழர்களை ஆட்சி நடத்திய ராஜதானி என்பதும், சோழ மன்னர்கள் அங்கு சிவாலயங்களை அமைத்து தமிழ்ப் பண்பாட்டையும் நாடகரித்ததையும் வளர்த்து வந்தனர் என்பதையும் அங்கு காணப்படும் கல்வெட்டுக்கள் மூலம் அறிகிறோம்.

தமிழர்கள் தங்கள் வரலாற்றை முறைமாக எழுதிவைக்காத பெரிய தவறு காரணமாக — இந்நாட்டுக்கும் தமிழ் மக்களுக்கு மிடையே யிருந்து வரும் தொன்மைத்தொடர்பை அறிய கல்வெட்டு புதைபொருள், சிலைகள், ஊர்ப்பெயர்கள் போன்றவையே நமக்கு பெரிதும் துணைபுரிகின்றன.

இதே நேரத்தில், இங்கு கண்டெடுக்கப்படும் புதைபொருள்களையும் கல்வெட்டுக்களையும் பற்றி, நடுநிலை காண்டு பாரபட்சமின்றி

ஆராய்கின்ற தன்மையை அறவே இழந்துவிட்ட சில்கள ஆராய்ச்சியாளர்கள் சிலர் (என் சில்களவருக்கு கால்கைபிடிக்கும் ஒரு சில தமிழரும் கூட) உண்மையை அப்படியே சொன்னால் அது சில்கள இனத்திற்கு பாசகமாகவும் தமிழ் இனத்திற்கு சாதகமாகவும் எங்கே அமைந்த விடுமோ என்கிற அச்சத்தில் — தங்கள் மனச்சாட்சிக்கு முரணாக — கல்வெட்டுக்கள் கூறும் வரலாற்று உண்மைகளை அப்படியே மடி மறைத்து — அவற்றுக்கு புதிய விளக்கியானங்களை — சில்கள இனத்திற்கு செய்து கொடுப்பதற்கும் வியாக்கியானங்களை — சுவையதே மண் நின்றுகொள்; மண் நிற்கிறார்கள். இதற்கையே இவ் அடிப்படையிலான பாரபட்சக் கண்ணோட்டம் நிறைந்த ஆராய்ச்சியாளர்களின் கருத்துக்களை மறுத்து, உண்மையை நிலைநாட்ட தமிழ் ஆராய்ச்சியாளர்கள் முன்வருதல் மிகவும் அவசியம்! அப்போதுதான் முறையான வரலாறு எழுதிவைத்திடத்தவறிய தமிழினம் — ஓர் எலக்ட்ரிக் தனது பழைய வரலாறுகளை உணர்ந்து — புதிய எழுச்சிபெற முடியும்!

ஈழத்தமிழர்கள் பெருமையடைபத்திக வகையிலும் — ஈழத்தக்கும் தமிழர்களுக்கு மிடையேயுள்ள தொன்மையான தொடர்பை வெளிப்படுத்தும் வகையிலும் — சில்கள ஆராய்ச்சியாளர் ஒருவரின் முடிவை மறுத்தும் — உலகத்தமிழ் மாநாட்டில் படிக்கப்பட்ட ஒரு கட்டுரை சகலராலும் பாராட்டும்படியாக அமைந்திருந்தது.

பொலன்னறுவை தமிழர்கள் ஆண்ட பூமி — தமிழர்களின் செல்வாக்குப்பெற்றுத் திசுந்த மண் — அங்குள்ள கல்வெட்டுக்களும் சிலைகளும் தமிழர் ஆண்டதை கூறும் அருமையான வரலாற்று ஆதாரங்கள் — என்பதை பெல்லாம் தமிழ் முடைய அழுத்தமான ஆராய்ச்சிக் கட்டுரையில் எடுத்துக் கூறி, தமிழர்களுக்கு பரிசேழ்ச்சியுட்டிய அந்த 'வெளிநாட்டுக் காரணா' ஒருபோதும் மறக்க முடியாது!

என்ன? வெளிநாட்டுக் காரர் என்று கூறினன்? தப்பு... தப்பு! அவரையும் ஒரு வெளி நாட்டுப் பிரதிநிதி வென்ற பலர் நினைத்துக்கொண்டார்கள்! செக்கச் சிவந்தமேனியும், குறுந்தாடியும் மிடுக்கான நடையும் கொண்ட அந்தக் கிழவரை யாரோ ஒரு வெளிநாட்டுக்காரர் என்றே மக்கள் பலர் கருதினார்கள். மக்கள் என்ன? என் மனைவியே கூட அக்கிழவரைச் சுட்டிக் காட்டி அவர் எந்த நாட்டுக் காரர் என்று கேட்கவே செய்தான்.

'கிழவர்' என்றாலும் அந்த மனிதருக்கே கோபம் வந்து விடும். ஏனெனில் உடலால் கிழவரானாலும் — உள்ளத்தாலும் தமிழ் உணர்ச்சியாலும் இருப்பது வயது இளைஞர் அவர்.

தமிழர் தங்களை செல்வா அவர்களுக்கு தமிழ் மாநாட்டுக்கு அழைப்பு அனுப்பக் கூடாது என்று சில தறுதலை கள் தமிழாராய்ச்சி மன்றத்தின் இலங்கைக் கிளைக்கூட

டத்தித் தள்ளியடித்தபோது — குமுறிக் கொதித்தெழுந்து 'செவ்வநாயகத்துக்கு அழைப்பு இல்லாமல் என்ன தமிழ் மாநாடு?' என்று கர்ச்சித்த சில்கள் அல்லவா அவர்!

ஆம் அவர்தான், ஆராய்ச்சி அறிஞர் ஜேம்ஸ். டி. இரத்தினம் அவர்கள். பொலன்னறுவை யிலுள்ள மிகப்பழைய சிலையைப் பற்றியே (இன்று பராக்கிரம பாசுவின் சிலையென்று கூறப்படும் சிலைபற்றி) அவரது ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை அமைந்திருந்தது.

சில்கள ஆராய்ச்சியாளரான டாக்டர் பரணவிதானியின் முடிவுகளை காக்கித்தகரித்தெய்து — பொலன்னறுவையிலுள்ள குறித்த சிலை தமிழ்முனிவர் ககத்தியமுனி வருடையதே என்பதை வெளிநாட்டு, உள்நாட்டு ஆராய்ச்சி

18. பொலன்னறுவையில் அகத்தியன் சிலை!

ச்சியாளர்களின் மேற்கோள் களுடன் நிரூபிக்கும் கட்டுரையாக ஜேம்ஸ் இரத்தினம் அவர்களுடைய கட்டுரை அமைந்திருந்தது.

'பொலன்னறுவையில் காணப்படும் சிலை, சில்கள இந்நகரமாகிய ருவவம்சத்திற் கூறப்படும் 12ம் நூற்றாண்டு சில்கள அரசன் பராக்கிரம பாசுவின் சிலையென்று முதற்குறிய டாக்டர் பரணவிதானிய, பிசுடன் 1971ம் ஆண்டு தமிழ் முடைய முந்திய ஆராய்ச்சியை மறுத்து — அண்மையிற் தாம் வாசித்த ஓர் ஆவணத்தின் படி பொலன்னறுவைச் சிலை முதலாம் விஜயபாகுவின் முதுவையிதே (1055-1110) என்கிற முடிவுக்கு

வந்ததாக கூறியிருந்தார். அந்த ஆவணம் விரைவில் வெளியிடப்படும் என்றும் அப்போது கூறியிருந்தார். துரதிஷ்டவசமாக பரணவிதானிய இறந்துவிட்டார். அவர் கூறியிருந்தபடி அவர் குறிப்பிட்ட ஆவணம் இனி வெளி வருமோ வராதோ என்பதையும் எம்மால் அறிய முடியவில்லை!

— என்று தமது கட்டுரையை தொடங்கிய திரு. ஜேம்ஸ் இரத்தினம் 'ஆவணங்கள்' என்று கூறப்படும் ஆதாரங்களைக் கொண்டு இத்தகைய முடிவு எடுக்கப்படுவதை அறிஞர்கள் ஏற்கெனவே நிராசரித்திருக்கிறார்கள் என்பதையும், டாக்டர் ஆர். ஏ. எல். டி. குணவர்த்தன அவர்கள் 'பரணவிதானியின் ஆராய்ச்சி முடிவுகள் நம்பிக்கையற்ற ஆதாரங்களின் மீதே கட்டியெழுப்பப்படுகின்றன' என்று ஏற்கெனவே சுட்டிக் காட்டியிருப்பதையும் தமிழுடைய கருத்துக்கு ஆதாரமாக எடுத்துரைத்தார்.

பொலன்னறுவையிலுள்ள சிலை முதலாவது பராக்கிரமபாகுவின் முதுவையிதே (1153-1186) என்று இப்போது வழக்கில் கொள்ளப்பட்டாலும், இதற்கு ஆதாரமில்லை; இம்முடிவு உறுதிப்படுத்தப்படவில்லை!

என்று சுட்டிக் காட்டிய திரு. ஜேம்ஸ் இரத்தினம் பொலன்னறுவையின் பழம் தமிழ்ப் பெயர் ஐனநாதபுரம்

ஜேம்ஸ் இரத்தினம்

மாற்றியமைத்தான். 11, 12ம் நூற்றாண்டு கல்வெட்டுக்களில் படி, ஐனநாதபுரம் விஜயராஜபுர ஆகிய பெயர்களுக்கு மாற்றுப்பெயராக புலனரி எனும் தமிழ் சொல்லும் கையாளப்பட்டு வந்ததை அறிய முடிகிறது!

இங்குள்ள இராண்டாவது சிலைக்கோவில் காரணப்படும் 11ம் நூற்றாண்டுத் தமிழ் கல்வெட்டின்படி — ஐனநாதபுரம் என்பதற்கு மாற்றுக் தமிழ் பெயராக புலனரி உபயோகிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது.

டாக்டர் பரணவிதானியின் தனது தூண்களில் பயன்படுத்தியிருக்கும் 'பொலன்னறு' எனும் சொல் தமிழ்ச் சொல்லான 'புலனரி' எனும் சொல்லிலிருந்து அதிகம் மாறுபடவில்லை. துட்டகைமுனுவின விஜிதபுரதான 'பொலன்னறுவ' என்ற பரணவிதானியின் கருத்து இன்னும் உறுதி செய்யப்படவில்லை.

மகாவய்ச்சம் நூலைப் பதிப்பித்த திரு. விக்கெய் அவர்கள், அதனுடன் இணைத்து வெளியிட்ட பழங்கால இலங்கையின் படத்தில் இருந்து விஜிதபுர என்பது 'புலத்தி' நகரத்திலிருந்து பல மைல்களுக்கு அப்பாவி இருந்தது என்பது தெளிவாகியது. மகாவய்ச்சத்தின்படி, துட்டகைமுனுவுக்கு எதிராக எல்லாள் தலைமையில் தமிழ் வீரர்களை மகாவய்ச்சமேகாரை போரமாக — விஜிதபுரவுக்குள் அவர்கள் தாமதவே தள்ளப்படுமட்டும் — சுமரிக் மாதங்களை போராடியதாக கூறப்பட்டுள்ளது.

இதன்படி, திராவிடர்கள் இப்பகுதி முழுவதும் எல்லாள் காலத்திலிருந்து (அதற்கு முன்பு இல்லாவிடின்) ஆங்கி நடத்தியதற்கு ஆதாரம் இருக்கிறது. திருகோணமலையிலிருந்து திராவிட செல்வாக்கு இந்தப் பகுதியிலும் பரவியிருந்ததாக வோகெல் எனும் ஆராய்ச்சியாளர்கள் கூறியுள்ளார்.

— இவ்வாறு பொலன்னறுவைக்கும், தமிழ் மக்களுக்கும் இருந்துவந்த தொன்மைப்பிணைப்பை ஆதார பூர்வமாக எடுத்துக் காட்டிய அறிஞர் ஜேம்ஸ் இரத்தினம், அங்கு காணப்படும் சிலை, டாக்டர் பரணவிதானிய கூறியதுபோல — முதலாம் பராக்கிரம பாசுவின் முதுவையதே அல்லது முதலாம் விஜயபாகுவின் முதுவையதே ஆராய்ச்சியாளர்களின் மேற்கோள்களுடன் தொடர்த்தெளிவாக எடுத்துக் காட்டியதுடன், அங்கு காணப்படும் சிலை தமிழ்முனிவன் அகத்தியனுடையதே என்பதை தமது கட்டுரையில் பல்வேறு ஆதாரங்களுடனும் மேற்கோள்களுடனும் நிலைநாட்டியிருந்தார்.

எச். சி. பி. பெல், வோகெல், சி. என். வி. சி. அண்டர்சன், தயாராம் சாகினி, சி. வி. ஆச்சாரியர், கே. சி. குறூர், ஜி. சி. கரங்குவி சிற்றுகள்கி, பி. சி. செஸ்ரிதி போன்ற ஆராய்ச்சியாளர்களின் கருத்துக் கலிப்படி — பொலன்னறுவையிலிருப்பது அரண்மைய சிலையல்ல — ஓர் தென்விந்திய முனிவருடையதே என்பதை திரு. இரத்தினம் (5-ம் பக்கம் பார்க்க)

எண்ணம்

இருட்சிறைக்கோட்ட

யாழ்ப்பாண வளாகம்!

இந்நாட்டுத் தமிழ்த் தேசிய இனம், 1956ம் ஆண்டிலிருந்து, தன்னுடைய மொழி, மதம், கலை, கலாசாரங்களை வளர்த்திடவும், தமிழ் மானவ சமுதாயம் உயர்கல்வி பெற்றிடவும், பூரணத்துவமுள்ள தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகமொன்று தமிழ் ஈழத்தில் உருவாக்கப்பட வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை முன்வைத்து வந்திருக்கிறது.

இந்நோக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக இயக்கமொன்றும் ஆரம்பிக்கப்பட்டு, சில காலம் இயங்கிவந்தது—ஆயினும் அந்த இயக்கமும் தனது நோக்கத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்வதற்கு தவறி விட்டது;

1956ம் ஆண்டிலிருந்து மாநி மாறிப் பதவிக்கு வந்த சிங்கள அரசாங்கங்களும் தமிழ் இனத்தின் இப்பல்கலைக் கழகக் கோரிக்கையை ஏறெடுத்துப் பார்க்கவும் மறுத்து விட்டன.

1970ம் ஆண்டு பொதுத்தேர்தலின் போது—இன்றைய ஆளும் கட்சியான ஐக்கிய முன்னணியினர், தங்களுடைய தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்தில் வடக்கில் ஒன்றும் கிழக்கில் ஒன்றும் தெற்கில் ஒன்றுமாக மூன்று பூரணத்துவமுள்ள பல்கலைக்கழகங்களை—தாங்கள் ஆட்சிக்குவரும் பட்சத்தில் நிறுவுவோமென மக்களுக்கு வாக்குறுதியளித்திருந்தனர்.

ஆனால்—ஆட்சிக்கு வந்ததும், ஏனைய வாக்குறுதிகளை குழித்தோண்டிப் புதைத்ததுபோலவே பல்கலைக்கழகம் பற்றிய வாக்குறுதியையும் குழித்தோண்டிப் புதைத்தனர்!

மூன்று புதிய பூரணத்துவமுள்ள பல்கலைக்கழகங்களை தருவதாக கூறியவர்கள்—நாடு முழுவதற்கும் ஒரே பல்கலைக்கழகம்தான் இருக்கமென்ற கல்விச்சட்டத்தையே மாற்றியமைத்தார்கள். இதன் மூலம்—தங்களுக்கு ஒர் பூரணத்துவம் வாய்ந்த பல்கலைக்கழகம் வேண்டும் என்ற தமிழ் மக்களின் கோரிக்கை—தமிழ் ஈழம் தனி அரசாளுவொழியை—நிறைவேற முடியாதபடி தடை போட்டார்கள்.

இதன்பின், தமிழ் மக்களுக்கென வட இலங்கையில் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின் வளாமொன்று திறக்கப்படுமென பல மாதங்களாகக் கூறப்பட்டுவந்தது. இப்போது, இந்த புதிய வளாகம் இந்த ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதத்தில் திறக்கப்படுமென இறுதியாக வந்த செய்திகள் கூறுகின்றன;

இது சம்பந்தமாக சில விஷயங்களைத் தமிழ் மக்கள் ஆழமரகச் சிந்திக்க வேண்டியுள்ளது.

திறக்கப்பட்டிருக்கும் புதிய பல்கலைக்கழக வளாகத்திற்கென அரசாங்கம் புதிய கட்டிடங்கள் ஏதையும் பணச் செலவு செய்து கட்ட முன்வரவில்லை. ஏற்கெனவே இருந்து வரும் தரமரசன, பிரபல கல்லூரிகளையே சலுகித்து, அவற்றிலேயே புதிய வளாகத்தை அமைக்கவிருக்கிறது—வழித்தேக்கரைய எடுத்து தெருப்பிள்ளையாருக்கு உடைய பதுபோல! இதன் காரணமாக—இக்கல்லூரிகளில் தற்போது படித்துவரும் மாணவ மாணவிகள் பெருங்கஷ்டமடையப் போகின்றனர்.

1974-ம் ஆண்டுக்கான பல்கலைக்கழக மாணவர் தெரிவு முடிந்தவிட்டது. இனி 1975-ம் ஆண்டு தான் புதிய மாணவர் தெரிவு நடைபெறும். அரசாங்கம் மனம் வைத்தால்—உள்ளப்படியே தமிழ் மக்களுக்கு உதவிசெய்ய விரும்பினால்—இந்த இடைக்காலத்தில், புதிய கட்டிடங்களை உருவாக்கி, அதில் புதிய வளாகத்தை திறக்க ஏற்பாடுசெய்யலாம்—ஆனால் அப்படிச் செய்யவில்லை. தமிழ் மக்களின் கல்விக்காக பணத்தைக் கொட்ட அரசு தயாராக இல்லையென்பது இதிலிருந்து புரிகிறதா?

புதிய வளாகத்தில் சிங்களமும் தமிழும் பேசுதலு மொழிகளாக இருக்கும் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதிலுள்ள மாபெரும் ஆபத்தை தமிழ் மக்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

தமிழ் மக்களுக்காக—தமிழ் மாணவர்களை உயர்கல்விபெறுவதிலுள்ள கஷ்டங்களைத் தவிர்ப்பதற்காக—யாழ்ப்பாணத்தில் புதிய வளாகத்தை திறப்பதாக கூறுப அரசாங்கம், அங்கு தமிழை மட்டும் பேசுதலு மொழியாகாக்காமல், சிங்களத்தையும் பேசுதலு மொழியாக்குவதே? இங்குதான் நமக்கு ஐயம் ஏற்படுகிறது;

யாழ்ப்பாண வளாகத்திலும், சிங்கள மாணவர்களுக்கு பெருந்தொகையாக இடமளித்து—தமிழ் மாணவர்களின் உயர்கல்வி வரம்பை மேலும் மேலும் பறிக்கும் திட்டம் தான் இதுவா?

ஏற்கெனவே ஐந்து பல்கலைக்கழக வளாகங்கள் இயங்கி வருகின்றன. இதில் வித்தியோதய, வித்தியலங்கார வளாகங்களில்—கண்துடைப்புக்காகவும், அரசுக்கு வால்பிடிக்கும் தமிழ் கலாநிதிகள் சிலருக்கு வேலை கொடுப்பதற்காகவும் தமிழ்ப்பீடம் இடம்பெற்றிருந்த போதிலும்—சிங்கள மாணவர்களுக்கே அங்கு முதலிடம் தரப்படுகின்றன. அதுமட்டுமன்றி, அங்கு பயிலும் தமிழ் மாணவர்கள் மீது சிங்களமும் திணிக்கப்படுகிறது.

வித்தியோதய, வித்தியலங்கார பல்கலைக்கழகங்கள் சிங்கள மாணவர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதுபோல—யாழ்ப்பாண வளாகமும் தமிழ் மாணவர்களுக்காக—தமிழ் மாணவர்களுக்கு மட்டுமாக—ஒதுக்கப்படவேண்டும்! தமிழ் மட்டுமே அங்கு போதலு மொழியாக இருந்திடவேண்டும்!

இவ்வாறு தமிழ் மக்கள் அனைவரும் கட்சி அரசியல் பேதலின்றி குரல் கொடுக்க முன்வரவேண்டும்.

இன்றே—சிக்கலாக்கு இடம் கொடுத்தால்—யாழ்ப்பாண வளாகத்தின் கருதலும்—ஒட்டகத்துக்கு ஒதுக்குவதற்கு இடம் கொடுத்த கையாக்கவே முடியும் என்று இப்போதே எக்கரிக்க விசுவாசமும்.

அன்பு நண்பா,

ஈழத்தமிழ்க் குலத்தின் விடுதலைப் போராட்ட வரலாற்றிலே, ஆனி ஐந்தாம் நாள் நம் நெஞ்சுகளில் எழும்பும் அழியாத—அழித்திட முடியாத இடத்தை பெற்றிட்ட நான் என்பது உனக்குத் தெரிந்திருந்தாலும், நம் இயக்கத்தின் இளை தம்பியர்களுக்கு அந்நாளின் முக்கியத்துவத்தை நினைவுபடுத்தும் மூலம் அவர்களுக்கு எழுச்சி யூட்டிடுவது உனதும் எனதுப் கடமையாகும்!

நண்பா, இன்றைக்கு யார் யாரோவெல்லாம் தேசிய ஒற்றுமை யென்றும், தேசிய ஒருமைப்பாடென்றும், மேடைகளிலும் பத்திரிகைகளிலும் கூப்பாடு போடுகிறார்களே—உண்மையிலேயே அந்தத் தேசிய ஒருமைப்பாடும் ஒற்றுமையும் எழுத்து நெரிக்கப்பட்டு குழித்தோண்டிப் புதைக்கப்பட்ட நாளை நான் ஆனி ஐந்து!

பதினெட்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் யார் இந்நாட்டின் தேசிய ஒற்றுமையையும், ஒருமைப்பாட்டையும் கொண்டு எழுந்திருந்த காரணகர்த்தர்களாக இருந்தாரா—அதே நபர்களே இன்றைக்கு தேசிய ஒற்றுமையென்றும் ஒருமைப்பாடென்றும் கபடநாடமொடிவதற்குக் கண்டிப்பாக போது நம் உண்மை உலகக் கூடமாகவென்றே மாறுகின்றதா?

ஆம் நண்பா, இந்நாட்டுச் சிங்கள சமுதாயத்தினதும், அவர்களது அரசியல் கட்சிகளினதும் உள்வாங்கி நோக்கம்—'தேசியம்' எனும் திரைக்குப்பின்னால் மறைந்த கிடந்த பயங்கர நஞ்சு—வெளிப்படையாகத் தமிழ் மக்களுக்கு தெரியவந்த நாள்தான் ஆனி ஐந்து!

நாட்டின் ஆட்சிமொழிகளாக சிங்களமும் தமிழும்—ஆக இருமொழிகளும்—சமீபத்தில் அரியாசனத்திலமர்ந்திருந்த நிலை மாற்றி சிங்களத்தை மட்டும் ஆட்சி மொழியாக்கிய சட்டம் நாடாளுமன்றத்தில் புகுத்தப்பட்ட நாள்தான் ஆனி ஐந்து!

தமிழ் ஈழத்தின் 'புகத்...' (1-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

சிவகுமாரின் மரணச் செய்தி கேட்டதும் யாழ்ப்பாணம் முழுவதும் பெரும் பரபரப்பு அடைந்தது. பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் சிவகுமாரின் சடலத்தைப் பார்ப்பதற்காக ஆஸ்பத்திரியை முற்றுகையிட்டனர்.

சிவகுமாருக்கு இறுதி அஞ்சலி தெரிவித்து, 6-ந் திகதி வி யாழ் கிழமை யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள பெரும் பாலாண கடைகள் பூட்டப்பட்டிருந்தன. பெரும் பாலாண மாணவ மாணவிகள் பாடசாலைகளை பின்பு

காசி ஆனந்தனை விடுதலை செய்யக்கோரி கண்டனக் கூட்டம்!

இரண்டு ஆண்டுகளாக விசாரணையின்றி சிறையிடப்பட்டிருக்கும் காசி ஆனந்தனை விடுதலை செய்யக்கோரும் கண்டனக் கூட்டமொன்றை அவ்வெட்டிவடக்கு தவளக்கிரி முத்தமாரியம்மன் கோவிலடியில் 3-6-74 மால 6.30 மணிக்கு தமிழர் கூட்டணியின் அளவெட்டிக்கிடை நடத்திகிறது.

திரு. வை; சொக்கநாதன் தலைமையில் நடைபெறும் இக் கூட்டத்தில் திருவாரளி சி. ஆமிர்தலிங்கம், வி. தருமலிங்கம், எ. நடராசா, அ. குமரகுரு, தர. திருநாவுக்கரசு, வ. ந. நவரத்தினம், சி. சுதிரவேந்திரன், திருமதி. ஆமிர்தலிங்கம் ஆகியோர் பேசினர்.

திரு. மு. திருநாவுக்கரசு தலைமையில் நடைபெறும் கவியரக்கில் அடங்கு ஆனந்தநாதன், உப. செ. விவேகானந்தன், பொ. கணேசமூர்த்தி, அ. புராந்தகன் ஆகிய இளம் சிவஞ்செளரியும் பங்கேற்பர்.

கரிக்கரை. எங்கும் சோகம் கப்பியிருந்தது.

கடந்த சனவரி 10ம் திகதி—யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற 4வது உலகத் தமிழ் மாநாட்டின் இறுதிநாளன்று கூடிய பல்லாயிரக் கணக்கான தமிழ் மக்கள் யாழ்ப்பாணம் அழிந்தது. என். கே. சந்திரசேகராவின் உத்தரவின் பேரில் பொலிசார் மிருகத்தனமானதாகக் கூறி நடத்தியது தெரிந்தது.

இந்தத்தாக்குதலின் பின்னர் இனம் தெரியாத யாரோ பொலிஸ் அதிகாரி திரு. சந்திரசேகராவின் ஜீப்பின் மீது இருதலைவர்கள் கைக்குண்டு வீசியதாக சொல்லப்பட்டதை யடுத்து—சந்தேகத்தின் பேரில் பொலிசார், சிவகுமார் என்ற இந்த இளைஞரைத் தேடி வந்தனர். சிவகுமாரைப் பிடித்துக் கொடுத்தால் ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்கள் சன்மரணம் வழங்கப்படும் என்றும் அறிவித்திருந்தனர்.

திரு. சிவகுமாரைத் தேடி, அவரது சொந்த ஊரான உரும்பராய் முழுவதும், 200க்கு மேற்பட்ட பொலிசார் யாழ்ப்பாணம் அழிந்த நிலைமையில் இயந்திரத்துப்பாக்கிகளுடன் இரவோடிருவாக்கச் சல்லடை போட்டுப் பார்த்தும் அவர் அகப்படவில்லை.

இறுதியில் சென்ற வாரம் கோப்பாயில் வைத்து பொலிசார் அவரைக்கைது செய்தனர். தன்னைக்கைது செய்ய வந்த பொலிஸ் இன்ஸ்பெக்டர் வைத்திருந்த இயந்திரத்துப்பாக்கியை பறிக்க திரு. சிவகுமார் முயன்றதாகவும், தனது முயற்சிகைக்கூடாமல் போகவே சிவகுமார் தான் ஏற்கெனவே தயாராக வைத்திருந்த கிருமி நாசினியை மட்டமடவென்று குத்தி தற்கொலை செய்து கொண்டதாகவும் கூறப்படுகிறது. பொலிசாரிடம் சிக்கிச் சித்திரவதைப்படுவதிலும்

தமிழ் சமுதாயத்தின் சுயமரியாதை சுவால்விட்டு—தமிழ் மொழியை உலகநிலைக்கு தள்ளி—தமிழ் மக்களை அடிமைகளாக்கி—தமிழனத்தின் மனித உரிமைகளை காலால் மிதித்து—தமிழ்க் குலத்தை இரண்டாந்தர மூன்றாந்தர நிலைக்குத் தள்ளிய சிங்களம் மட்டும் சட்டம்—1956ம் ஆண்டு ஆனி ஐந்தாம் நாள் நாடாளுமன்றத்தில் கொண்டு வரப்பட்ட அன்றே இந்நாட்டின் தேசிய ஒற்றுமை சிதைந்தது; ஒருமைப்பாடு குலைந்தது; நாட்டுப்பிரிவினைக்கு எல்கோடு நாட்டப்பட்டது!

இந்த அநியாயச் சட்டம் நாடாளுமன்றத்தில் காலஞ்சென்ற திரு. பண்டாரநாயக அரசாங்கத்தால் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியினரின் பூரண ஆதரவுடன் கொண்டுவரப்பட்ட நேரத்திலே—அச்சட்டத்தை எதிர்த்து தமிழ்ச் சமுதாயம் குமுறியெழுந்த முதன்முதலாக போர்க்களத்தில் குதித்த நாளும் ஆனி ஐந்து தான்!

ஆம். ஈழத்து அரசியல் வரலாற்றில் முதன்முதலாக அறப்போராட்டம்—சத்திரசேகரம்—நடைபெற்றது ஆனி ஐந்தில்தான்! சிங்களம் மட்டும் சட்டத்துக்கு எதிராக காசி முகப் பசுப் புற்றிடவில்லை நம் விடுதலை இயக்கத்துத் தலைவர்களும் தொண்டர்களும், கல்வியும் பொலிவையும் தாங்கியபடி—இரத்தத்தைக் கொட்டி—சத்தியாக்கிரகம் புரிந்து ஈழத்தமிழர் நிலையை உலகுக்கு எடுத்துக் காட்டிய நாளும் ஆனி ஐந்துதான்!

சிங்களக் காலையர் காணாத தண்டாடிய போதும்—கண்வித்தமிழே எமக்குப் பெரிது என முழக்கமிட்டபடி அறப்போரிட்டுப்பெய்து தொண்டர் தாமரைக்களம் செகிலையர்; உருட்டி புரட்டி அடிக்கப்பட்டும்—வேட்டியும் சட்டையும் கிழிந்த நிலையிலும் உறுதி தளராத காணப்பட்ட அமரர் வண்ணினர்; தம் தம் போன்ற தன் பிள்ளைகள் தாக்கப்பட்ட போதிலும் சிதை குலைவாத இருந்த செம்மல் தந்தை செல்வா; நெற்றியில் கல்லால் அடிபட்டு இரத்தம் கொட்டிய போதிலும்

இந்த 'வித்தி'

சென்னை ஆராய்ச்சி அங்கு செல்வ மன்றத்தின் பல்கலைக் கழக தலைவருமான தன் அவர்சு அனுமதி வழங்கி இம்மாதம் கொண்டு இருந்தார். அரசாங்க காலத்து அடையாழ்ப்பாணத்திரு. வித்தியாரா என்ற

தலைவர் அமிர்த

(1-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி) விடுதலையை 13 மக்களின் சப்பிட்டதாய் திரு. அமிர்தமூர்த்தியார் பணம் பற்றி முர் கூட்டணி காசி ஆனந்தனும் சென்னை யியதுகர்த்தவ உதவகரியன் றப்பட்டது கேட்டப்பட்ட சென்னை ம தனது ம யும், உலகத் டுர் பேரடை டாட்டர் இ தனம் பற்றியு டம் கி. ஐ. டி. மான கேக்வி தாக திரு. சு தெரிவித்தனர் இவற்றுக்கெம் அமிர்தலிங்கம், மடைபரமலம், திவிருத்திரா தம்மிடம் எடுப்பதற்காக எந்த சி. ஐ. டி. டர் பத்தியாய்

“தமிழை அடிமைத்தனத்தில் விட்டு விட்டு தமிழன் உரிமை வாழ்வு நடத்த முடியாது!”

‘தமிழன் வாழ்ந்தால் தான் தமிழ் வாழும்’ என்பது, நிலைமையைத் தலைகீழாகப் பார்ப்பதாகும். உண்மை வெண்வெள்ளில் தமிழ் வாழ்ந்தால் தான் தமிழ் வாழ முடியும். தமிழை அடிமைத்தனத்தில் விட்டு விட்டு, தமிழன் உரிமை வாழ்வு நடத்த முடியாது. தமிழர் வாழ்விலே எங்கும் எதிலும் தமிழ் இடம் பெற்றுக்கொள்—தமிழ் நாட்டிலே, ஆட்சிமொழியாக, பக்கிளைக் கழகப் பயிற்சி மொழியாக தமிழ் மட்டுமே வந்தால்தான் உத்தியோகங்களெல்லாம் தமிழருக்கே ஆகும். அப்போது தான் தமிழன் வாழ முடியும்.

விழா எடுக்கிறோம்? அப்படியெல்லாம் இளங்கோவுக்கு முன்னோரான வள்ளுவரின் திருக்குறள் பெருந்தந்தி போதையைப் சிலம்பில் பெய்துகிறோம்?

கப்பரும் பாரதியும் பிறந்த பின்னரும் நாம் இளங்கோவுக்கு விழா எடுக்கிறோமே, காரணம் என்ன?

இளங்கோ, ‘தமிழன்’ என்று இனவுணர்ச்சியை போதிக்கிறார். தமிழ் நாடு தான் நம் தாய்விடு என்ற

னார் இளங்கோ? காவா நாவின்ரைக் கற்பித்து, அவர்களுக்கெதிராக, சேர வேந்தனைப் படையெடுக்க வைத்தார். காவா நாவின் பழித்தது தன்னை யல்ல. சோழ — பாண்டியரையே என்பதையறிந்த பின்னரும் தமிழரில் யாரைப் பழித்தாலும், அது தன்னையும் பழித்ததாகுமென்று இன உணர்வால் கூறுகிறார் சேரமன்னன். அந்த இன உணர்வை ஒற்றுமையை செங்குட்டுவன் மூலம் தமிழினத்தாருக்குப் புட்டத்தான் நான் சிலம்பைப் போற்றுகிறேன்.

இளங்கோ காலத்திலே, சேர நாட்டு மக்கள், ஏனைய சோழ — பாண்டியரை வாழ்த்தி, வழிபடும் வழக்க

கள் பறிபோனால், நானும் களைஞரும் பொறுப்போமா? நாங்களை என், தவிராடை கட்டிய துறவிகளா?

இளங்கோ, தனது தாயகமான தமிழகத்தை, ‘தெய்வங்களைக் காக்கும் திருநாடு’— என்கிறார். சங்க காலப் புலவர்கள், தமிழகத்தின் எல்லைக் கூறுங்கால், ‘வேங்கடம்—குமரி தீப்புறப் பெளவம்’ என்றே கூறினர். அதாவது, ‘வடக்கரண் மலை; தெற்கரண் கடல் நீர்’— என்றே கூறினர். முதன் முதலாக இளங்கோ வடக்கரண் தெய்வியரின் குற்றம், தெற்கரண் தொடியோள் பெளவம்’ என்றார்; தன்னுடைய—நம்முடைய தாய

படையெடுப்புகள், பின்னால் வசனக்குப் அரசியல் படையெடுப்புகளும் ஆரம்பமாக அமைந்து விடுமோ என்று அடிக்கடி அஞ்சியிருக்கவேண்டும். தமிழகத்தின் சுதந்திரத்திற்கு தமிழினத்தின் ஒற்றுமைக்கு—தமிழ் மொழிக்கு தமிழர்தம் கலாசாரத்திற்கு ஏதோ கேடு வரக்கூடும் எதிர்காலத்தில் என்பதாக அவர் ஐயுற்றார்; அந்தக் கேடு வராமற் காக்கவே அவர் தமிழினத்தை ஒற்றுமைப்படுத்த விரும்பினார். சபண, பெளத்த வரவை அவர் தடுக்க விரும்பவில்லை, அந்தப் புதுவேளும் ‘தமிழர்’ என்ற இன உணர்வை அழித்துவிட்ட கூடாதே—என்றுதான் கவலைப்பட்டார். ‘தமிழர்’ என்ற உணர்வைவும் ஒற்றுமையும் அழிந்தால், தமிழகம் வந்தவனுக்கெல்லாம் அடிமைப்பட்டுவிட்ட கூடுமென்று அவர் அஞ்சினார் அதனால், மத உணர்வுக்கும் இனவுணர்வுக்கும் இடையே சமரசம் காண தமது காப்பியத்திலே வழிவகுத்தார்.

தமிழ் வாழ்ந்தாலே தமிழனும் வாழ முடியும்!” இளங்கோ அடிகள் விழாவில் சிலம்புச் செல்வர் உரை!

அப்படிக்கிறி, தமிழ் நாட்டில் எங்கும் எதிலும் சுதந்திரமொழி—அது. இந்தியானாலும், இங்கிலாண்டாலும்—ஆதிக்கம் செலுத்தினால், வந்தவன் போனவனெல்லாம் உயர் பதவிகளில் அமர்ந்துவிடுவான். தமிழ் நாட்டின் செறிந்த மகனான தமிழன் நொந்து அழிவான். அந்த நிலை ஏற்பட்டிருப்பதைத் தவிர்க்கத்தான்—இனியும் ஏற்பட்டு விடாமல் பார்த்துக் கொள்ளத்தான் ‘தமிழர் வாழ்வில் எங்கும் எதிலும் தமிழே இடம்பெற வேண்டும்’ என்று நானும் கலைஞரும் கூறுகின்றோம்.

மொழி வழி நாட்டுப் பற்றைப்போதிக்கிறார். தமிழே நம் தாய்மொழி என்ற மொழிப்பற்றை நமக்கு ஊட்டுகின்றார். இந்தக் காரணங்களாற்றினால், இளங்கோவுக்கு விழா நடத்தி, ‘தமிழன்’ என்ற இனப்பற்றை—தமிழ் நாட்டுப் பற்றை—தமிழ் மொழிப் பற்றை வளர்க்க முயல்கிறது தமிழரசுக் கழகம்.

மிருக்கவில்லை. அப்படியே, சோழநாட்டு மக்கள் ஏனைய சேர—பாண்டியரை வாழ்த்துவது வழக்கமில்லை. அது போல, பாண்டிய நாட்டு மக்கள், சேர சோழ மன்னர்களைப் போற்றிப் புழுவ மசட்டாரிகள். இந்த மனப்பாக்கை மைய மாய்த்தொழிக்க விரும்பிய இளங்கோவடிகள் சிலப்பதிகாரத்திலே வாழ்த்துக் கதையிலே, சேர நாட்டுப் பெண்கள் வஞ்சிநகரத்து வரழ்வரசியர், சேர—சோழ—பாண்டியர் மூவரையுமே முறைப்படுத்தி வாழ்த்துவதைக் கற்பித்துக் காட்டுகிறார்.

நாடான தமிழ் நாடு ஆன் தெய்வமும் பெண் தெய்வமும் நின்று காக்கும் எல்லைக் கொண்ட தெய்வத்திருநாடு—என்று பெருமித்தோடு கூறினார். அந்த எல்லைக் கீழ்க் காக்கும் அறிவுமிக்கது ஆற்றலுடையது இளங்கோவின் சிலம்புதான்!

இளங்கோ, சாதி—மத—வருண வேற்றுமைகளை—விரோத நிலைகளை அகற்றி, தமிழரை ஒரு குலமாக ஒன்றுபடுத்தி விருப்பி சிலப்பதிகாரத்தைப்படைத்தார்.

ஆயினும் என்ன? இளங்கோ தமது முயற்சியில் வெற்றிபெறவில்லை; அவரது எச்சரிக்கை தோற்றுவிட்டது. தமிழர் ஒன்றுபட்டத் தவறினர். ‘தமிழர்’ என்ற இனவுணர்வை இழந்து, சைவர்—வைணவர்—சமணர்—பௌத்தர் என்ற மத வாரிப்பிரிந்து, பரஸ்பரம் பகைத்துப் போரிட்டனர். அதன் இளைவாக, கி. பி. 4ஆம் நூற்றாண்டளவில் முகல்து வராக் களப்பிரர் தமிழ்நாட்டில் புருந்தனர். தமிழர் அரசரிமையைப் பறித்து, அவர்களைக் கொடுமைப்படுத்தி ஆண்டனர்; அவர்களுடைய குடும்ப சாளுக்கியர்—பல்லவர்—ஆந்திரர் (விஜயநகரத்தரசர்)—மகாராஷ்டிரர்—மொகலாயர்—பிரிட்டிஷார்—போர்ச்சுகீசியர்—பிரெஞ்சுக் காரர் என வழி வழி நாடோடிக் கூட்டத்தினர் ஆயிர மான்களுக்கு மேலாக நம் நாட்டில் ஆதிக்கம் செலுத்தினர்.

வந்தவன் போனவனெல்லாம் இங்கு அதிசாரப்பதவிகளில் அமர்—ஆட்சியைப் பிடித்துக்கொண்டு தமிழர் மீது ஆதிக்கம் செலுத்த. இந்தத் தமிழ் நாடு சந்திரமோ, சாவடியோ அல்ல; நாவரை கோடி தமிழர்களின் தாய்நாடு! தமிழருக்குள்ளேயே பூசலை வளர்க்க தமிழ்மொழி ஒரு கருவியாக விடக்கூடாது: தமிழினத்தார், தமிழன் பெயரால் ஒன்றுபட்ட வேண்டும்.

இளங்கோ காலத்தில், தமிழ் நாட்டைத் தமிழர் தான் ஆண்டனர்; வந்தவன் போனவனெல்லாம் ஆள விடுவதற்கு அன்றைய தமிழன் ஏமாறியல்ல.

இளங்கோ, முன் எப்போதே இன்றுள்ள தமிழகத்திற்குத் தெற்கே பல்லினவாரும் பன் மலையடுக்கமும் கொண்ட குமரிக்கண்டம் ஒன்று இருந்ததை சிலப்பதிகாரத்தில் தங்கு எடுத்துக் காட்டி, அதனைக் கடல் கொண்டுவிட்ட நிகழ்ச்சியையும் நினைப்பூட்டுகிறார். அதனைச் சொல்லும்போது, தன் தாயகத்தின் ஒரு பகுதியை—ஏன், பெரும் பகுதியைக் கொண்ட தலைப் பொருமல், ‘கொடுங்கடல்’ என்று மனக் குமுறலோடு கூறுகிறார்;

முன்னுலது வருணத்த வளரண கண்ணகியைத் தெய்வமாகி, முதல் வருணத்த வளரணதேவ நதியை கண்ணகி கோயில் பூசாரியாகி’ இரண்டாவது வருணத் தவரண மன்னர்களை வெல்லாம் கண்ணகி கோயில் முன்னர் நிறுத்தி, அம் மாபத்தினியை வழிபடச் செய்தார்.

இளங்கோ காலத்தில், வடக்கிருந்து மதரிதியான படையெடுப்பு வந்து கொண்டிருந்தது. சமண, பெளத்தமதப் பிரசாரகர்களின் திருமுடிவெனத் தமிழ் நாட்டில் புருந்தவண்ண மிருந்தனர்; அந்த மதப்

இளங்கோ சிலப்பதிகாரத்தைப் படைத்த காரணத்தை—அதிலே அவர் பேசுதற்கும் அரசியல் நெறிக்கே இனியேயும் நினைவில் கொள்வோமாக!

செங்கோல்

நாம் இளங்கோவடிகளுக்கு விழா எடுக்கக் காரணமென்ன? அவர், சேர நாட்டின் இளவரசர் என்பதா?—இல்லை. இது, மன்னர்கள் சகாப்தமல்ல; மக்கள் சகாப்தம். இதிலே, அரசர்களுக்கு இளவரசர்களுக்கு விழா எடுக்க ஏனக்கு ஆர்வமில்லை.

இளங்கோ, ‘மகாகவி’ எனப் பற்றுகாவா அவருக்கு விழா எடுக்கிறோம்? அப்படியில்லை. இளங்கோவுக்குப் பின், அவர் பேரனாக மகாகவி கம்பர் தோன்றி, கவித்துவத்திலே இளங்கோவை வென்றுவிட்டார்!

இளங்கோவடிகள், தாம் படைத்த சிலப்பதிகாரத்திலே, நீதிக்கே போதிக்கிறாரே—தெய்விகை வற்புறுத்துகிறாரே. அதற்காவா அவருக்கு ஆண்டுதோறும்

சிலப்பதிகாரக் கதை நிகழ்ந்த காலத்தில், தமிழர் வாழ்விலே எங்கும் எதிலும் தமிழ்தான் முதன்மை பெற்றிருந்தது. ஆயினும், தமிழ் ரெலாம்—எவராலும், எகனாலும் எதற்காவலும்,—பிரிக்க முடியாத—ஒரினத்தார் என்ற ஒற்றுமை உணர்வு இருக்கவில்லை.

“தமிழ் நாடு ஒரு தனி நாடு—அது முழுவதும் நம் தாய் விடு” என்ற நாட்டுணர்வு தமிழரிடையே இருக்கவில்லை. சேர மண்டலத்தார், மற்றுள்ள சோழ—பாண்டிய மண்டலங்களைத் தங்களுக்கு அயல் நாடுகளாகக் கருதினர். மும்மண்டலத்து மன்னர்களும் பரஸ்பரம் பகைகொண்டு அடிக்கடி போரிட்டு, தங்களைப் பலவீனப்படுத்திக்கொண்டனர்.

இந்த மண்டலப் பிரிவினைகளை பிளவுகளை மறந்து தமிழர் ஒன்றுபட்ட தூண்டி

துறவியான அவருக்கே தன் தாயகத்தின் ஒரு பகுதி பறிபோனதை நினைக்கும் போது, தெஞ்சுகி குமுறிய தென்றால், அதனை விழுங்கிய கடலைப் பார்த்து, “ஏ கொடுங்கடலே” என்று சினந்து கூறினாரென்றால், இதனைத் தமிழினத்தின் எல்லைப் பகுதி

மன்னரிலும் குடியரசு நாள் பகிஷ்கரிப்பு தீவிரம்!

என்று பாடசாலைக்குச் சென்ற புனித சேவரியார் கல்லூரி மாணவ மாணவிகளின் தொகை ஐந்து வீதத்தினரே. ஆனால் இதை வீரகேசரியில் 27-5-74ல் வெளியிட்ட செய்தியில் பாடசாலைக்குச் சமூகமணிக்காத வர்களை ஐந்து வீதத்தினர் எனப்போடப்பட்டுள்ளது. இது மன்னர் மக்களைக் கெவலப் படுத்தியிருக்கின்றது. இத்தவறை அறியாமல் செய்த மன்னரின் பகுதி வீரகேசரி நிருபர் இனியும் அப்படி தவறாக நடந்து தம் கௌரவத்தை இழக்காம

அன்று மன்னர் மக்களின் பழிச் சொல்லுக்கு ஆளாகாமலுயிருப்பது விரும்பத்தக்கது.

இலங்கைத் தமிழ் மக்கள் இழந்த உரிமைகள் அனைத்தையும் மீண்டும் பெறுவதற்கும் வீறுகொண்டெழுந்து, ஒன்றுபட்டுச் சேவை செய்யும் இவ்வெனையில் அம்மகா சேவைக்கு கைகொடுத்துத் தொண்டாற்ற மணினர் மக்களும் ஆயத்தமாகி விட்டார் கள் என்பதை மேற்கொண்ட பகிஷ்கரிப்பு, உண்ணாவிரதம் போன்றவற்றால் உணரக் கூடியதாயிருக்கின்றது;

— இவ்வாறு மன்னர் தமிழ் ரகக்கட்சிக்கிளையை சேர்ந்த ஜோர்ஜ் மகேந்திரன் எழுதியுள்ளார்.

ஆய் மன்னர் மக்களின் பழிச் சொல்லுக்கு ஆளாகாமலுயிருப்பது விரும்பத்தக்கது.

இலங்கைத் தமிழ் மக்கள் இழந்த உரிமைகள் அனைத்தையும் மீண்டும் பெறுவதற்கும் வீறுகொண்டெழுந்து, ஒன்றுபட்டுச் சேவை செய்யும் இவ்வெனையில் அம்மகா சேவைக்கு கைகொடுத்துத் தொண்டாற்ற மணினர் மக்களும் ஆயத்தமாகி விட்டார் கள் என்பதை மேற்கொண்ட பகிஷ்கரிப்பு, உண்ணாவிரதம் போன்றவற்றால் உணரக் கூடியதாயிருக்கின்றது;

— இவ்வாறு மன்னர் தமிழ் ரகக்கட்சிக்கிளையை சேர்ந்த ஜோர்ஜ் மகேந்திரன் எழுதியுள்ளார்.

ஓராண்டு நினைவு தினம்
திருமதி த. பாலபரமேஸ்வரி அவர்கள்

பூசைக் குகந்த மலரென இறைவன்கள்—பாடம் அலங்கரிக்க அழைந்துக் கொண்டாரோ!

தோற்றம்
14-7-1945

மறைவு
21-5-1973

திருமதி தங்கவேலாயுதம் பாலபரமேஸ்வரி அவர்களின்

முதல் ஆண்டு நிவசம் இன்று வையகாசி 25 (8-6-74) சனிக்குழமை கரணலாய் வடக்கு கரவெட்டியிலுள்ள அவர்களது இல்லத்தில் நடைபெறும்.

தெய்வத்தின் சாயலில் வந்து எங்களுக்கெல்லாம் மாறாத மகிழ்ச்சியையும் முடிவில்லாத இன்பத்தை யும் வாரி வழங்கிவிட்டு மிகக் குறுகிய காலத்துக்கு இறைவன் திருவடி சேர்ந்தவிட்ட, என் உயிரிலும் மேலான அன்பும் பண்பும் நிறைந்த மனைவியின் ஆத்மா சாந்தியடைய இறைவரை மனதாரப் பிரசுதிக்கின்றேன்.

இப்படிக்கு,
அன்புக் கணவர் அ. க. தங்கவேலாயுதம்,
அவ்வண்ணமே அடிபுகைச் செவிவி; த. ஸ்ரீவிஜயலக்ஷ்மி.

[சமீபத்தில் நான் மட்டக்களப்புத் தமிழகம் சென்று இரு நாட்கள் தங்கியிருந்தேன். சுமார் பதினாறு வருடங்களின் பின் அங்கு சென்ற நான் மட்டக்களப்புத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்க முன்னாள் செயலாளர் திரு. எஸ். ஜி. ஜெயசிங்கம் அவர்கள் இல்லத்தில் தங்கியிருந்தேன். அப்போது அவரது நெருங்கிய நண்பர் கவிஞர் காசி ஆனந்தனின் கவிதைகள் பல கையெழுத்துப் பிரதிகளாக அவரிடம் இருந்தன. நண்பர் அவற்றில் சுவையான பகுதிகளை எனக்குப் படித்துக்கொட்டி மகிழ்ந்தார். அவர் படித்துக் காட்டிய கவிதைகளில் சில என்னை மிகவும் கவர்ந்தன. சுதந்திரன் வாசகர்களுக்காக எனக்குக் கிடைத்த சில கவிதைகளை இங்கு தருகின்றேன். இக் கவிதைகள் பத்திரிகைகளில் வராதவை தமிழுணர்ச்சிக் கவிதைகளையே இங்கு வாசகர்களுக்கு விருந்தாக்குகின்றேன். — புத்தொளி —

தமிழர் வாழ்வு

புலியெறிக்க நெடுஞ்செழியன் இமயம் போனான்! பொற்கும் அலை, கடல் தாண்டி வளவன் போனான் வலிபடைத்த மார்புதலில் காலம் பெற்றான்! வரலாற்றில் இடம்பெற்றான் தமிழர்புகழை! தளதளத்த உடலோடு கிழட்டு வீரன் தமிழ் வீரன் எல்லாள் உயிரவிட்டான்! எலிகடித்த நூலிப்போல் இருந்ததோடா? ஐராவணனின் பொற்காசை தமிழர் வாழ்வு!

மோதவரும் காணியோடு சண்டை செய்வார்! முறமெடுத்து வெங்கைகளை வீரட்டிவைப்பார்! காந்தியைக் கொல்லவரும் பாண்டித்து கைபோட்டுப் போர் செய்வார்! கவிப்புக்கொள்வார்! பாதிமே களம்விட்டுப் பறக்கமாட்டார்! பதிலில் ஏமாத்து காயமாட்டார்! ஆதியே தமிழ் மாந்தர் கண்ட வாழ்வை ஆயிரமாய்ச் சொன்னாலும் அடங்குமாடீமா?

செந்தமிழ் பேசும் மக்காள்! சென்றதோர் வாழ்வைச் சொன்னேன்! இந்தநான் எதைச் சொல்வேன்? இந்நிலை சொல்லுவேன்? சந்தையில் மாணம் என்ற சரக்கினை விற்ற வாழும் விந்தையைச் சொல்லுவேன்? வேறெதைச் சொல்லுவேன் யான்?

தாய்மொழி வேட்கை இல்லை! தமிழ்வேறி அறவே இல்லை! நாபிடம் உள்ள நன்றி நம்மவர் குலத்தில் இல்லை! பாயுமோர் உணர்ச்சி இல்லை! பரம்பரை எண்ணம் இல்லை! வாயொடு மட்டும் வாழ்ந்து வருகிறோம் எதைநாம் செய்தோம்?

எட்டப்பர் வேலை பார்த்தோம்! எதிரிக்கு வாய்ப்புத் தந்தோம்! பட்டத்தைத் தேடிப் போனோம்! பதவிக்கு வாழ்வை விற்றோம்! திட்டவே கற்றோம்! தின்றோம்! தேசியம் பேசிப் பார்ப்போம்! பெற்றநம் தாயை மட்டும் பேணுதல் மறந்தோம்! வீழ்ந்தோம்!

ஃ ஃ ஃ

ஆதலாகதான் என்றன் அருமைத் தமிழினமே! வேதனையால் வாடிதான் விழ்முகிறேன்... என்செய்வேன்? கணவழித்து நாளைவரம் கருவாடாய் மெலிதிறேன்! மண்ணுழுத்துக் கொள்ளாதா என்றமணம் நேசுகின்றேன்! தூங்கு- தமிழினமே! துள்ளியெழ மரட்டாயர்? ஏங்கும் புலவன் எழுப்புவரும் வார்த்தைகளை ஒடிவந்து கேட்டால் உணர்ச்சி பிறக்காதா? பாடும் தமிழ்வாயில் பந்தடிக்கும் புலவர்க்கு வீரம் படைக்கும் வெறுப்புண்டாம் என்பதனை அறிபத்தான் மாட்டாரோ? வெற்றிபெற மாட்டாரோ? உள்ளகறை சொன்னால் உணராதோ நெஞ்சுகிள்? வல்லமைகள் எங்கே? வளம் எங்கே சொல்தமிழர்?

“படைநடத்தி மலைமுக்கத்து போடிப்பாறித்த தமிழகம் துடிதுடித்து அடிபிடித்து குடிக்கெடுத்து வாழ்வதோ? சொல்!”

கடல்கடந்த நிலமடைத்து கதைபளந்த தமிழகம் உடல்வளைந்து நிலைநளர்ந்து ஒளியிழந்து வாழ்வதோ? சொல்!”

மகனிற்றக் முழையறுக்க முடிவெடுத்த தமிழகம் புசுந்றக்க மொழியிறக்க வெளிநகைக்க வாழ்வதோ? சொல்!”

என்றநான் ஏங்கி இருவழியும் குளமாக்கி நின்று புலம்புகிறேன்! நெஞ்சால் அலறுகிறேன்! ஐயோ! தமிழினமே! ஐயோ தமிழினமே! உய்யும்நான் காணந் ஒடி வரமாட்டாயா? கண்ணீர் துடைத்த கவிபடைக்க மாட்டாயா? என்னதான் செய்வேன்! எலும்பாக நானுகிளேன்! உள்ளக்கொதிப்பை உணர்ச்சி வடிவாக்கிச் சொல்லி முடிந்தேன்! தமிழ்வாயீர்! என்வார்த்தை பிழைசேர்க்கும் என்றால் பெரியார்போல் மன்னியுங்கள் வலுசேர்க்கும் எஃபிரேல் வாழ்த்துங்கள்! வருகின்றேன்!

நேரு-கொத்தலாவலை ஒப்பந்தம் தமிழர்களுக்கு இழைத்த தீங்கு!

அண்டி தின்று, தம் தரக்கள் தீர சேவைசெய்த இந்தியர்களுக்கு, மொசலாய மன்னர்கள் காஷ்மீர்ப் பள்ளத்தாக்குகளை எச்சிற்பண்டங்களாய் நினைத்து பரிசாய் ஏறிந்ததுபோல— திரு. கொத்தலாவலைமூலம், இலங்கையின் சிங்கள அரசுக்குத் தமிழர் உயிர்த்த நாட்டை, அதற்கே சொந்தம் என்று தில்லி ஒப்பந்தத் தால் நேரு உறுதியாக்கினார்.

வருத்தத்திற்குரிய தேவை

குடியேறியவர்களைப் பற்றிய 1948-ன் சட்டத்தைத் திருத்தும் வகையில், 1953 பிப். 27-ல் நிறைவேறிய மசோதா குறித்து திரு. டன் சேனநாயகா பேசுகையில், 'அமெரிக்கா, ஆஸ்திரேலியா, பர்மா நாடுகள் வழிகாட்டி, இந்தச் சட்டத்தை மேற்கொள்கிறோம். இது வருத்தத்திற்குரிய தேவை (regrettable necessity)' என்று குறிப்பிட்டார். இந்தச் சட்டத்தை, 1953 யூன் மாதம் இலண்டனில் நடந்த பொதுநலக் கூட்டுறவு நாடுகளின் (Commonwealth) மாநாட்டின்போது நேரு, சேனநாயகாவிடம் கடுமையாக மமர்சித்து இருந்தார்.

சேனநாயகாவினால் கொடுமையும் வஞ்சனையும் கலந்தது என மறைமுகமாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட அந்தச் சட்டத்தை—ஆஸ்திரேலியா டான்ம திறவெறி நாடுகள் வழியில் அமைக்கப்பட்டது எனச் சிங்கள அரசு ஒப்புக் கொண்ட அந்தச் சட்டத்தை—பரிபூரணமாக செயல்படுத்திக் கொள்ளலாம் என நேருவே பிறகு திரு. கொத்தலாவலையிடம் ஒத்துக்கொண்டார்.

நேருவின் அபய வழி!

இலங்கைக்கு ஏராளமான இந்தியர்கள் நாள்தோறும் பறந்துகொண்டிருக்கின்றர்களாம். அவர்கள் இலங்கையைத் தாயகமாகக் கொண்டு, சிங்களவர்கள் வாழ இயலாமல் செய்து கொடுக்கின்றனர். இந்தக் கள்ளத்தமமான குடியேற்றம் இலங்கையின் பாதுகாப்பைக்கூட குலைத்துவிடுமாம்! இதனைத் தடுத்தி நிறுத்த இந்திய அரசு எல்லா வகைகளிலும் பணியாற்றும்மாம்!

(Both Governments were "determined to suppress illicit immigration traffic between the two countries" and would take "all possible steps in close co-operation with each other towards that end")

சிங்கள அரசுக்கு நேருவின் அபயமொழி இது! தேயிலைத் தோட்டங்களில் மண்ணோடு மண்ணாகப் புரண்டு சாம்பிய தமிழ்த் தொழிலாளிகள், தில்லி ஒப்பந்தத்தின் இந்த மணிவாசகத்தால், சிறைக் கொட்டடிகளில் உயிர்பூசுக்குத் திறைவேண்டி வந்தது.

1954 பிப். 7-ல் இலங்கை இந்தியர் காங்கிரசு (Ceylon Indian Congress) தூதுக்குழு ஒன்றை இந்தியாவிற்கு அனுப்பியது தில்லி ஒப்பந்தத்தால் எத்தகைய ஊறுகள் நேரலாம் என்பதை விளக்க வந்த அந்தக் குழுவை, நேரு தில்லியில் சந்திக்கவிடலை. திருவரணந்த புரத்திற்கு வரச் சொல்லி ஆங்கே சந்தித்தார்! அந்தத் தூதுக்குழு, தில்லி ஒப்பந்தத்தை, 'மனக்கலக்கம்' (perturbation) என்றே வர்ணித்தது. நேரு அந்தத்

தூதுக்குழுவைப் பொருட்படுத்தவில்லை. கண்டதற்கெல்லாம் ஆலட்டிக்கொள்வாரா, என்ன?

தன்மயமாக்க...

இலங்கையரால் நியமிக்கப்பட்டிருந்த இலங்கை வரம்பிட்டிக்கு குழு (Ceylon Delimitation Commission) 1953 டிச. 12ல், தன் அறிக்கையை வெளியிட்டது. அந்த அறிக்கை, இலங்கை இந்தியர்களுக்கு நாடாளுமன்றத்தில் அதிகப் பிரதிநிதித்துவம் தருவது அவசியம் என்றும், இதற்கு தராமல் இருந்தால் அவர்களுக்குத் தீங்கு நேர்ந்தது என்றும் சொல்லியது. அந்தக் குழுவின் பரிந்துரைகள் சமத்துவக் கோட்பாட்டுக்கு இடம் கொடுத்தன. ஆனால், அக்குழுவின் முடிவுகள், 1954 சன. 18ல் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத் தனிப்பிரிவுகள் (The Constitution-Special Provisions) என்ற மசோதாவால் துடைத்தெறியப்பட்டன.

அதே ஆண்டில், சிங்கள அரசால் நிறைவேற்றப்பட்ட, அரசியலமைப்புச்

தமிழக அமைச்சர் திரு. இராமச்சந்திரன் அவர்களை நிறுவனராக கொண்டு வெளிவரும் சென்னை ஏடான 'உரிமை வேட்கை'யில் திரு. செம்பியன் இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சினை பற்றி எழுதியுள்ளதொடர் கட்டுரையின் ஏழாவது பகுதி இது. —ஆர்.

சட்டத் திருத்த மசோதா (பிரிவு 29), பிரதிநிதித்துவத்தை யு குறைத்தது. திரு. கொத்தலாவலை, "இந்தச் சட்டம் எந்த இனத்தவருக்கும் ஊறு செய்வதாகாது. இந்தியத் தோற்றம் கொண்ட குடியினர்களை, மற்ற மக்களோடு கலந்து அவர்கள் மயமாச மாறிட உதவுவதே அதன் நோக்கம்" என்றார்!

(it did not seek to impose any disability on any community, but was intended to help the assimilation of citizens of Indian origin so that they might ultimately be absorbed in the rest of the population.)

அதே 1954ல், சிங்கள அரசு, இந்தியர்-பாகிஸ்தானியர் நாடாளுமன்றப் பிரதிநிதித்துவ மசோதாவை (The Indian and Pakistan Representation Bill) தீவிர வேற்றியது; அதனால் இலங்கைத் தமிழர் ஏகோ 'ஒப்புக்காக' பிரதிநிதித்துவம் கிடைக்கப் பெற்றார்கள்! நேருவின் அரசும் அந்தச் சட்டத்தை 1954 யூன் 21ல் விமர்சித்து ஒப்பந்தது. 'திரு. கொத்தலாவலையின் யூலைல், 'நேரு இசைந்தார்' என்றே தி மகிழ்ந்தார்! தில்லி ஒப்பந்தம் 'புண்ணிய தீர்த்தம்' கூட வழங்காதபோது, இலங்கைத் தமிழர் மகிழ்வு வளைகுடாவில் நீந்த வேண்டியதுதானே!

இந்தியத் தூதுவராக அவ்வமயம் இருந்த திரு. சி. சி. தேசாய் அவர்கள், இலங்கைத் தமிழர்க்கு ஆதரவாய்த் திகழ்ந்தார். தில்லி ஒப்பந்தத்திற்கு மறைமுக எதிர்ப்பைக்காட்டியதுடன், அந்த ஒப்பந்தத்தைப் பின்பற்றாமல், தன் ஒருதலையான சட்டங்களுக்கு வலிவைக்

கூட்டும் இலங்கை அரசுப் பொதுக்கூட்டங்களிலேயே அவர் கண்டித்தார்! தனிவாரிந்த, தமிழர் நெஞ்சம் நேர்ந்த அவரை இன் காரணமாக, சரியான 'ராஜதந்திரி' அல்ல என்று கூற, தமது தீர்ப்பார் சேவகநி திற்கே அழைத்துக்கொண்டார்!

இலங்கை ஏற்றுக்கொண்டவர்பாக, இந்தியாவினால் ஒப்புக்கொண்டோர் போக, எஞ்சியவர்களை— இலட்சக்கணக்கில் உள்ளவர்களை— இந்தியா தான் பொறுப்பேற்க வேண்டியுள்ளது என்றார், திரு. கொத்தலாவலை.

தில்லி ஒப்பந்தத்தை இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சினையின் 'நுழைவாயில்' என்று அறிவித்த நேரு, பின் எந்த முயற்சிகளிலும் தீர்வைக் காண சடுபடவில்லை.

மூன்று பரிந்துரைகள்!

இலங்கை அமைச்சரவையின் துணைக் குழு,

- சிங்களவர் அல்லாதோர்க்கு, சந்தேகத்திற்குட்பட்டவர்க்கு, நிரந்தரமான, நிரந்தரமற்ற வீடுகளை இருக்கக் கூடாது என்றும்,
- அத்தகையோர்க்கு அரசு வேலைவாய்ப்பைத் தரக்கூடாது என்றும்,
- அவர்களுக்கு உணவும் பொருள்களை அரசு விநியோகிக்கக் கூடாது என்றும்,

இலங்கை அரசுக்கேட்டுக்கொண்டது! இந்தப் பரிந்துரைகள் யோசனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டன! இலங்கைத் தமிழரிட உள்ளவர்கள் உலகக் களம் களாயின! என்ன பயன்?

திரு. கொத்தலாவலை சொல்கிறார்:

'தில்லி ஒப்பந்தம், ஒவ்வொரு இந்தியனையும் குறிப்பிட்ட நேரத்திற்குள் வெளியேறக் கட்டாயப்படுத்த வழி திறந்துவிட்டுள்ளது. இந்தத் தீவு அடைந்த பயன் அதுவே.'

forced open a gate through which we can compel every Indian, to a man, to cross over within a given time. This is the benefit that has accrued to the Island by the Delhi pact.) —(தொடரும்.)

எழுது வினைஞர் சங்கத்தின் ஆண்டுக் கூட்டம்!

அரசாங்க எழுதுவினைஞர் சங்கத்தின் 13வது ஆண்டுப் பொதுக்கூட்டம் 1974 யூன் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் முதலாம் திகதி பக்னூர் நடைபெறும். அலுவலர் பதவிக்குரிய நியமனப்பத்திரங்கள், பொதுக்கூட்டத்தில் விவாதிக்கப்படுகரிய தீர்மானங்கள், அமைப்புவிதித்திருக்கப்பிரேரணை ஆகியவை 19-6-1974 புதன் கிழமை பிற்பகல் 7 மணி வரை பொதுச் செயலாளரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்.

நியமனப்பத்திரங்களைச் சங்கப்பணி மையிலே நேர்வோர் எழுத்து மூலமோ பெற்றுக்கொள்வாரம். நியமனப்பத்திரங்கள் நேரில் சோக்க விரும்பின் வேப்பாளர்கள், முன் மொழிபவர்கள், வழிமொழிபவர்கள் மட்டுமே நேரில் சேர்க்க வேண்டும் மற்றவர்கள் பதிவுத்தபால் மூலம் அனுப்ப வேண்டும்.

6-வது ஜனத்திரள் வாரம்

கெப்பிட்டல்-பிளாசா

(கொழும்பு) (வெள்ளவத்தை)

வெலிங்டன் யாழ் நகர்

திரைகளில்

எம்.ஜி.ஆர், ஜெயலலிதா,

என். எம். நம்பியார்,

எஸ். ஏ. அசோகன்,

நாகேஷ், மனோரமா,

—நடித்த—

ராமன் தேடிய சீதை

(ஈஸ்மன் கலர்)

கடைசி வாரம்

கிங்ஸ்லி

லிடோ (யாழ்நகர்)

முத்துராமன்,

ஜெயலலிதா,

நடித்த

சூரிய

காந்தி

2-வது மாதம் செல்லமகால்

(கொட்பாஞ்சேனை)

வினசர் (யாழ் நகர்)

புரட்சி நடிகர்

எம். ஜி. ஆர், ஜெயலலிதா

மனோகர், முத்தையா, நம்பியார், நாகேஷ்

மனோரமா, ராமசாமி, கீதாஞ்சலி, பாரதி

அன்னமிட்ட

கை

கெயிட்டி

சிவாஜி, செளகார்,

ரவிச்சந்திரன், ஜெயலலிதா,

பண்டரிபாய், நாகேஷ், சச்சு,

சுந்தரராஜன், —நடித்த—

மோட்டார்

சுந்தரம் பிள்ளை

(புதிய கெயிட்டி)

வெகு விரைவில்

காதலிக்க வாங்க

8-வது அன்பு வாரம்

சென்ரல் மருதானை 2,6,9-30 ராணி யாழ் நகர் 10,30,2 30,6 30,9,30

(சனி, ஞாயிறு காலை 10 மணிக்கும்)

இரத்த பாசம் கொண்ட நான்கு சகோதரர்களைப் பற்றிய உள்ளத்தைத் தோடும் உணர்ச்சிபூர்வமான கதை. எங்கும் எல்லோரிடத்தும் வாழ்க்கையில் நடக்கும் சம்பவங்களைப் பின்னணியாகக் கொண்ட குடும்பக் கதை.

இசை, கதை, நகைச்சுவை அனைத்தும் நிறைந்த அருமையான படம்

ஜெய்சங்கர், ஏ. வி. எம். ராஜன், பிரமீளா,

தேவிகா, சுந்தரராஜன், சோ, மனோரமா, நிர்மலா நடிக்கும்

ஜெயந்தி பிலிம்ஸ்

அன்புச்சகோதரர்கள்

(இலவச பாஸ்கிரித)

எமது அடுத்த வெளியீடு

எம். ஜி. ஆர், ஜெயலலிதா 'ஒரு தாய் மக்கள்'

—நடித்த—

அச்சகத்தாரே!

அச்சம் வேண்டாம்!

இறக்குமதி கட்டுப்பாட்டினால் புதிய அச்சகங்களை வாங்க முடியவில்லையே என்ற ஏக்கம் வேண்டாம்

இறக்குமதி அச்சகங்களை விட ஏற்றமிகு அச்சகங்களை இங்கேயே வார்த்துக் கொடுக்கின்றோம்

புதிய தமிழ் ஆங்கில அச்சகங்கள் வார்த்துக் கொடுக்கப்படும் றப்பர் ஸ்டாம் } வேண்டுமா?

புளக்

விபரங்களுக்கு:-

சுதந்திரன் அச்ச வார்ப்பகம் 194 ஏ, பண்டாரநாயக்கா வீதி, கொழும்பு-12. தொலைபேசி 23411.